

změněna nebo zrušena. Nemá tudíž význam, že žalovaná spoločnosť z dopisu z 25. června 1933, zaslaného právnímu zástupci žalobcovu, vyzvuje, že se vzdala práv a konkurenční doložky jí příslušejících.

Čís. 15066.

Výnimky zo všeobecných predpisov o prípustnosti opravných prostriedkov, vytvorené praxou pre štátny pozemkový úrad ako reprezentanta verejných záujmov pri prevádzaní pozemkovej reformy, nemôžu byť rozširované na strany, ktoré hája svoje súkromné záujmy.

(Rozh. z 20. marca 1936, R IV 113/36.)

E x e k u č n ý s ú d v podmienkach dražby na nehnuteľnosti, ktoré exekúti nadobudli v rámci pozemkovej reformy, uviedol toto: »Vydražiteľom môže byť i osoba jedna, štátny občan republiky Československej, mravne zachovalý, alebo manželia, ktorí dovedna nemajú viac než 10 ha. zemedelskej pôdy; udelenie príklpu a osoba vydražiteľova podľa schváleníu Štátneho pozemkového úradu; vydražiteľ je rovnako omedzený ako bola povinná strana podľa rozhodnutia Štátneho pozemkového úradu zo dňa 20. augusta 1927 čís. 84.469/27-I/3; vymáhajúci veriteľ má nárok na uspokojenie len z tej čiastky najvyššieho podania, ktorá odpovedá cene podľa § 52 zák. zo dňa 30. januára 1920 čís. 31 Sb. z. a n., zväčšenej o nevyhnutné a užitočné náklady podľa stavu v dobe odhadu; časť najvyššieho podania, pokiaľ prevyšuje túto cenu a pokiaľ nie je vyčerpaná pohľadávkami, majúcimi prednosť pri rozvrhu a tými, ktoré boli knihovne zaistené na vydraženom prídele za súhlasu Štátneho pozemkového úradu, vyplatená bude štátu, ako preplatok, podľa § 37 zákona zo dňa 30. januára 1920 čís. 81 Sb. z. a n.; nabývacía cena činí 84.000 Kč.«

R e k u r z n ý s ú d rekursu vymáhajúcej strany nevyhovet. **D ô v o d y:** Rekurs žiada, aby súd prvej stolice bol upravený na vydanie novej dražebnej vyhlášky s vynechaním čiastky, počínajúcej slovami: »Vydražiteľom . . .« až po slová: »nabývacía cena činí 84.000 Kč«. Sťažnosť je bezzákladná. Podľa § 7 zák. čís. 215/19 Sb. z. a n., môže Štátny pozemkový úrad udeliť svoje svolenie ku scudzeniu nehnuteľnosti aj v dražbe za určitých podmienok a cit. § pozdejšími zákonmi nebol zrušený. Preto marne brojí sťažovateľka proti podmienkam Štátneho pozemkového úradu, stanoveným pre prípad dražby.

N a j v y š š í s ú d dovolací rekurs odmietol. **D ô v o d y:** V exekučnom pokračovaní podľa § 40 zák. čl. LIX:1912 proti usneseniu súdu druhej stolice — jestli zákon inak neustanovuje — ďalší rekurs nie je prípustný a napadnuté potvrdzujúce usnesenie rekursného súdu, vynešené v otázke dražebnej vyhlášky a stanovenia dražebných podmienok nepatrí medzi tie usnesenia, proti ktorým zákon ďalší rekurs pripúšťa. Podotýka Najvyšší súd, že výnimky zo zákonných predpisov o prípust-

nosti opravných prostriedkov, uznávané praxou pre Štátny pozemkový úrad, ako reprezentanta verejnoprávnych záujmov, nemôžu byť rozširované na strany, ktoré hája jedine svoje súkromné záujmy.

Čís. 15067.

K § 1042 o. z.

Český zemský fond jest oprávněn domáhati se na dětech náhrady léčebných nákladů, jež vynaložil na ošetření jejich nemajetného otce ve veřejné nemocnici.

Předpisem § 5 zák. čís. 19/88 z. z. pro Čechy není vyloučen nárok podle § 1042 o. z.

(Rozh. ze dne 21. března 1936, R I 218/36.)

Český zemský fond domáhá se na žalovaných náhrady nákladů, jež za ně vynaložil na ošetření jejich nemajetného otce ve veřejné nemocnici. **P r v ý s o u d** žalobu zamítl, **o d v o l a c í s o u d** uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Úmysl plniti za jiného a vůle, žádati na něm náhradu ve smyslu § 1042 obč. zák., v pochybnosti se předpokládá, a jest na tom, za něhož bylo plněno, by tento předpoklad vyvrátil (rozh. č. 5988, 10666 Sb. n. s.). K vyvrácení tvrzeného předpokladu § 1042 obč. zák. namítá žalovaný, že nemocnice ve V. jest všeobecnou veřejnou okresní nemocnicí, tedy právnickou osobou a že Český zemský fond není k žalobě legitimován. Nesejde na tom, že nevymáhala náklady ošetřování a léčení dříve uvedená nemocnice, ani na tom, zda postupovala podle § 11 zák. ze dne 5. března 1888 č. 19 z. z. pro Čechy, neboť z jeho doslovu jest patrné, že jde jen o předpis administrativní. Český zemský fond nežaduje pohledávku příslušející nemocnici, nýbrž pohledávku, jež přísluší jemu z důvodu, že splnil za žalovaného povinnost, kterou ukládá žalovanému předpis § 154 obč. zák., a tvrdí jen, že převzal léčebné zálohou, a nabídl o tom důkaz. Předpis § 5 zák. č. 19/1888 z. z. upravuje případy, v nichž zemský fond poskytuje veřejným nemocnicím náhradu nákladů dle taxy ústavu vyměřené, nelze-li náklad vymáhati na ošetřovanci nebo na jiných osobách, které byly náhradou povinny. Tento předpis náhradní nárok podle § 1042 obč. zák. nevylučuje a náhrada v obdobných případech byla Českému zemskému fondu přiznána (viz rozh. č. 4628, 7977 a j. Sb. n. s.). Odvolací soud rozhodl tudíž správně, že Českému zemskému fondu nelze upíratí právo, aby se domáhal náhrady jím učiněného nákladu a konal patřičné šetření, a právem zrušil podle § 496 č. 2 a 3 c. ř. s. rozsudek prvního soudu, jemuž se bude též zabý-